

1673

Państw. Teatr

513

Kolej

~~No 968~~
1660
Krakowiacy
i gorale.

~~No 968~~

D-78/4973

BTW 1673

R 1417

~~№ 968~~

Aut. mniemany

cyf.

~ Krakowiaczy i Sorale

№ 1673

Czeskie 1^a/₅

~~1660~~

opere narodowa v Zakatach
Hajciecha Bugustawskiego
masyka Jozefa Stefani'ego.

Państw. Teatr Śląski		
SYG.	1673	
Katowice - BIBLIOTEKA		

Osoby.

Barthomiej, młynarz

Dorota, jego żona

Basia, córka Barthomieja

Wawrozeniec, furman

Stach - jego syn

Jonak, przyjaciel Stacha

Bryndus

Morgal

Swistos

Kwicotap.

} Gorale

Pawel

Zoska

} państwo Włodzi

Bardos student porządkowy z Krakowa

Miechodmuch organista

Pastuch

Krakowiacy - Krakowianki - Gorale - Goralki

Przeć dnieje się w Mogile pod Krakowem.

Akt I.
Scena 1^a

BIBLIOTEKA TEATRALNA
Własność Gminy m. Lwowa.

- 1 Teatr przedstawia z jednej strony chaty wiejskie
w posród nich widac karczmę z wystawą - po drugiej
stronie pod laskiem wstyn i rzeka na której stoj mostek
w głębi widac, wieś, mogiłę, kościół i grobowiec Naudy
- Tonek siedzi na wierzbie i upatruje na Wisłę
- Stach biega niespokojny.

Introdukcja *✓ przed*

Stach

Cóż tedy nie tam nie widzisz?

Tonek

Nie wcale, prozno się biedrisz

Stach

Patruj tylko miły Tonku

Patruj dobrze przeciw stonku

Bo styszałem że dris ale

Moja, przy pływając górale.

O miśserencie ten to moje

Takie ja się tego boję

Tonek

Nie lękaj się mity Stachu
Wszak nie umrzem ^{ze} strachu

^{wszak} ~~For~~ górale nie są, czarci
A jeśli będą, uparci
{ Tak ich tu gracko wiciwicy
{ ~~Te~~ ^{sup} ~~objeżdżać~~ ^{wrócić} muszą z nicem? m

Stach

Alle jak mi porwa, Basie -

Jonak

Tęszere im od tego zaszle!

Alle cicho coś z pod góry
Płynię ~~tu~~ ^{kie} by dwa gąsiory

Stach

Och to oni pewniusenko

Jonak

Nie inaczej mój Stasienko

Teraz widzę doskonale

Że to oni są, Górale! schowa się za drzewo!

Stach

Cóż tu krynie? cóż poczniewa

Oto do Ojca pojedzie

I nim górale przyptyna

Padniem mu do nóg z drzewcyna

"I opowiem moje chęci" ~~Stach~~

3

Tonek

Ja ~~w tem~~ za druzbę stwie, ci. } bis

Przem

Idrmy wszak on nie ze skaty } bis
Wruszy się na ^{two}_{me} zapaty

Wszak i on gdries w młodym wieku
Musiał też doznac nieboze

Takto wej doskwiera cztoku

Niej do swej (ubej) niemozie -

Ida, sbydwa - Stach zatrzymuje się pod samym

ntynem 1

proza

Stach

Ach nie, moze, Tonku, jakowes mnie mory
Przechodza, i drze, caty

Tonek

Zwycrajnie Tamory

Niesmiatym cztoku cymna, osmiel ze się przecię.

Stach

Wiem ja ze mtynarz najlepsza jest dusza na
Ale jego zomuchna, oj ta zadna, miara, ^(swiecie)

Nie pozwoli wej na to, wszak wiesz mity bracie

Ze go tak osiodlata, jak kobyte, stara,

W ustawiernej nieborak zyje tarapacie

Jonek

Dobrze mu tak, poco stary orient się z młoda,
Ja zawsze swych mężów rade za nos wioda,
Chciał pewnie areby go sąsiedzi chwalili
Żeby go jak po miastach, karmili, poili -
Byle tylko wstęp mieli do ładnej żoneczki
Myślał że złoto złapie, dris ma torbę siercki.
Tak tylko pani Dorota
Wlarła w dom, zaraz niecnota
Starca zawojowała, i córkę mu gryzie.
A samą jak ^{no} zobaczy żywego chłopaka
Zaraz do niego lecie kiebę smota jak
Stach

Ołóż to mity Jonku moja bieda cała
Że młynarka się we mnie bardzo pokochata
Ze kaj Annie cyllko ^{zrytka}, w oborsie cy gumnie
Zaraz chce ~~cała~~ Jonek u mnie. wngi jak mnie pod
Czy tak? no wejcie! to ta przyczyrna
Że ci Baski nie chce dać za żonę
Wiesz że co? To przed Bartkiem oskarżemy onę
A tak się wszystko skonczy
Stach

o j nie mity Jonku
Nie przy czyniajmy próżno słasemu frasunku

Stogojem siana przypita
Tak mi nie siołata niecnota
Lewie mnie nie ndusiła

Ej Basia mnie lubuje i tak powiedziała
Ze nie chce tego drągala Bryndusa górala
~~Ktorego jej macocha za męża obrata~~
~~Tylko ojciec stary zapewne mi słowa~~
~~Ze chce dotrymać, bo to już dawno umowa~~
Między niemi sławet, Ach ołóż już plyną,
Gorale, i Bryndusa rarcera, z drzeworyną,
Ja się zabiję Tonku jeśli ja, postradam.

Tonek

Czekajno, niech ja wprzód z młynarzem pogadam
Kto wie może go jako w zdaniu psonacę,
Tak mi dobre rację nasza, wytłomaczę,
Przecież ^{to} co swój to swój, na coż nam obcego
Szukać, ~~kiej się ma w domu rodaka swego~~
Alboś to ty wej kotys, lub jaki mitrega
Przecież to twój ojciec przesć kobyt zaprzęga
W furmankę, niedawno wozit kasztelana
Do Warszawy, ba nawet i samego pana
Wojewodę do Grodna, a jak się obrócił
W trzy niedziele go zawiozł i nazad się wrócił
I ty też ctery konie pedrisz jednym licem
po waworach się krecisz traskasz tebsko bicem
Masz też dwa morgi gruntu, dwa rupanym sryte

Dwie laski w srebro kute, krzemieniem obite
Masz nożuch skalnierski, buty z podkówkami
I tańczysz najlepiej między parobkami
A jeżeli do tego dziewczyna ci sprzyja
To się niczego nie boj:

Stach

Ale nam czas mija
Bo jak wej ci górale przyptyna do młyna
Tak się uprze Dorota, a więc staronina
Bartłomiej odda córkę czy z chęcią czy z musem.

Tonek

Jesce to nie tak przedko, wrdyć aż pod krapusem
Ledwie co je upżatem, ani za godzinę
Nie będa, jeszcze tutaj, tylko ty dziewczynę
Staraj się, jak z młyna zwabic, zmówilisma się...

Stach

Niewiem jak by to zrobić / Basia w dymniku pokazuje się

Tonek / spostreya pa /

Cyt! w idrisz ty Basie

Scena 2^a

Stach - Tonek - Basia

Stach / biegnąc do Basii

5
Basiu moja duszko zles tu do nas troszka

Basia

Nie mogę, bo młyn wejcie zamknęła macocha
Ale patrzcie jeno jest ona w stodole
Tereli jej nie widać zjedź, choć po kole

Tonek.

Nie masz jej, chwilka temu poszła za ogrody

Stach

Lejdz więc tylko ostroźnie, abys sobie szkody
Nie zrobiła

Basia

Nie boj się, nie pierwszy raz ci to pschodzi
po kole Stach jej rękę podaje, a Tonek patrzy
śmieje się!

Tonek.

Ba, ba, nie musiałaby chyba być pobietą,
Żeby się nie umiała wykradać do gacha
Ale jak zręcznie skacze jak kora, ha, ha, ha,
Mówią że nie trza wierzyć po miastach
Djabła prawda, i nasze to robiją ^{niewiescie} co w miescie

Stach

Och Basiu życie moje coż to będzie z nami

Basia
Albo co?

Stach
Twi dwie kropy płyną z góralami
Nie radługo tu stana,

Basia
A to niech stana,

Stach
I to ci ^{wej} nie ~~nie~~ martwi, to chcesz być wydana,
Za Bryndusa górala?

Basia
Nie z tego nie będzie.
Wszak wiesz że kiedy u nas był tu po koleżnie
Powiedziałam mu wyraźnie

I że ja się z nim nie dramię,
Ale mu szczerze mówię, że jak diabła jego
Nie cierpię, i że pójdę za Stasia mojego.
A że on nie chce wierzyć że tak jest uparty
Niech że go biorą, czarty
Tak przyjdzie, tak też pojdzie z kwitkiem

Stach
Dobre to moja Basiu, ale gdy ztem wysłucham
Ojciec cię musić będzie, albo też macocha

Basia

Ojciec tego nie robi bo mnie mocno kocha
A matuli też powiem, matulu słuchajta
Kiej wam tak góral miły, to se go kochajta
Ja zaś górala ^{nie} niechęć mieć i kwita

A jak mnie wzięmie gwałtem porażem
Tak go gryźć, tak czarłowsko żyć em z nim gotowa
Że mu za jeden tydzień jak kradź spuchnie głowa.
Otoż to tak jej powiem i na tym się skończy
Nie bój się mój Stasienuku nic nas nie rozłączy
Jeśli tego nie zmienią, jakie przeciwności.

Stach

Basiu czyli ty nie masz całej mej miłości

Basia

To więc nie gryź głowy już ja wtem poradzę
Że tego natrętnego górala odsadzę
A jak będzie uparty zaś plewam mu wreszcie
Tę piosnkę, co to ja, jakaś panna w miescie
Swemu kawalerowi przed ślubem splewata
Kiedy ja, matka za niego gwałtem wydawata

Spiew

Mospanie kawalerze

Nie żen się proszę zemna,

{ Bo ja ci powiadam szczerze }
{ Że nie będę wrajemna, } bis

2. #

Natura Kochać karcie
Immory ludzkie plemie
{ Takle mam odrarę } bis
{ prosze zamiechaj ze mnie }

Idzie jest w matzienstwie zgoda
{ Tam stodka lata schodra }
{ Tam w domu jest swoboda } bis
{ Tam się i ludzie rodra }

Lece gdzie w matzienstwie torho
Niergodę diabel dmuchnie
{ Tam zonie schmie serdusko } bis
{ Meziowi głowa puchnie }

Nie zda się baran korie
I kacika niechce krupa
{ Wabia się plaszki w torie } bis
{ Kardy swojego szupa }

Idzie się w niewoli rzyje
Nemasz tam wej szrenosci
{ Pies na powrozie myje }
{ Kardy pragnie wolności }

Basia

Otoż to tak mi powiem i kwita.

7

Tonek /który dotychczas w pole patrzył
Ej cicho! Dorota wej tam idzie. -

Stach

A czy ja, tu licha mesie
uciekaj basiu by cię nie zoczyła

Basia

Ale jak, Tatwom no dół z pod dachu skoczyła
Ale w górę niemożna, a drzewi odemtyła
Zamknęła wej macocha, by znać starowina
Ojciec nie wyszeił patrzeć kiedy ona chodzi
Bo jak wejcie uwariam że ona coś godzi
Na jakiegoś jamanta, z którym się wdaje
A musi już mieć kogoś, bo raniutko wstaje
I biega za słodoty

Tonek /do Stacha cicho!

Ciebie pewnie szuka

Stach /do Tonka

Nie mów że nie /do Basi/ Idź Basiu bo cię matka
z fuka
Najlepiej idź do karczmy pomiędzy drzewiny

Basia

Bywaj zdrow! /odechdzi!

Stach

A ty też Tonku przestań bając
Gdyby dziewczyna swachała te matki zaloty
Chybaż potem w domu castowemie słodoty

Jakiż cię, twój ty drucik, ty mas tańce wódric.

Jonak

Pochlebaj matce Stachu bo ci może spodnie
nie zawadzi dla zysku oszukać nawrasem
Wszak i państwo rónki zdradają, tej czasem

Stach

Nie baj idź przódrej

Jonak

Ide, nim stawa, górals

Ta tu z całą czeredą, w tańcu się przywale,
Wermiemy ze sobą, skrypski i kórę Mackową.

Scena 3^a

Stach sam / potem Dorota

Stach

O ja w moje obroty wermę tu Barłhową,

Dorota pliegnie i wiera mu się na dół!

Ach Stasiętku miły

Tys moja, duszą, życiem tys jest mojem zdrowiem
Twi cię od switu szupam, pewnie cię zwabity
Dziwuchy wej do karcerny, a ja bez cię konam

Stach

Ole, ole, prawi młynarko na cöz to nam?

To próine swary

Waspan mazi stary

Jak by się wejcie o tem dowiedziało by to

Dopiero biedy było
Dorota

~~Na coż się z kobietą, młoda, żył kiedy stary
Teraz zamiast miłości same w domu swary~~

Zawsze to chore, krywe
A jeszcze tak podejrzliwe
Chciał by mnie gwałtem kochać a to nie niada
On mnie oszukal, ja też oszukuje drada

№ Spiew. Jai

57c #

Pradno ~~to~~ bywa na świecie
By się małżeństwo kochało
Chociaż w młodości są kwiecie
Chociaż się dobrze dobrało

{ Tym gorzej gdy żona zwawa
A mąż ledwie że się chwieje
Próžno się praca zadawa
Tak lód przy stolecu topnieje /

Stachu tyś zranil mą duszę

~~Teraz~~ ~~Jaś~~ ~~ci~~ ~~prawdę~~ ~~wyrzucić~~ ~~muszę~~

Ze kiedy mam starca przy sobie

W ten czas ja myślę o tobie

{ O bodaj bym cię był nieruata
Nie byłabym cię kochata
Ty mnie tak dręczyś niebogę
Ze bez cię wytrwać nie mogę

Nice się nademną, wiatuj
własy swojej potrzeby
~~Wszak jeszcze równam dnie węganie~~

Czasem mnie tylko ucąsuj

Ja Wszak dla ciebie ~~probieg~~ dla ciebie

Stach

Pani Bartomiejowa gdy mi tak sprzyjacie
Pochlebiam sobie wejcie że mi Baszkę dacie

Dorota

Baszki ci się zachciało zdrąjco, a smiesz że mnie
Takie rzeczy w brew bająć? Toć bym na to ~~nie~~
patrzyć ^{myślać} jakby się Baszka do cię umirgata

Stach

A wiec też kiedy inną wybiorę se żonę
Więcej mnie nie uprzyje, bo w daleką stronę
Przemiosę się, to i tak wam nic już nie pomore

Dorota

pn. str: / Prawda i to: / Stuchajcie to jeszcze być moie
Żebym ci Baszkę dala ale mi, obiecac
Musisz, że mi pozwolisz tobie się zalecac
Wszak ja jeszcze ziwawa

Stach

Nie pani Bartkowa

Niech nas pan Bóg od takiej pokusy zachowa

9
proino się ludnie gorszą, i śmieją się z tego

Dorota

Tuż my nie zgorszym świata więcej zepsutego.
Pamiętam ja w miesie ową panią malowaną,
Cosmy to u niej byli z kaszą tatarczaną,
Maz koto kuchmi chodził, a ona w pokoju
Siedziata na kanapie w ciemiusienkim stroju
Dwoch młodych jegomościom przy niej się kręciło
Jeden tłusty a drugi jak indyk nadęty
Ten poprawiał szlafroczek, ów szukał rozpięty
Ociem parsknęła od śmiechu

Stach

Toc się panom godzi
Bo takim i samo zte na dobre wychodzi

Dorota

10

kiedy tak to się Baski nie spodiewaj proino
Dziś ja, górale werną, bądź zidom ſ:chee odjeje!

Stach ſbieguąc ramia,

O czyż morina
Abyscie mnie tak dręczyć chcieli, hej stuchajcie.
Albo mi zaraz drisiaj swoją córkę dacie
Albo powiem mejowi że my mnie kochacie

Dorota

Oho! proinać to praca nie wskurasz nie bracie

Tak ja memu starcowi zaprzęta głowę,
Zeby cię jescere wyprał za takową mowę,
Sprobuj no a zobaczysz jak tam ruczny chodzą,
Gdzie młode rionki starych meżów za nos wodzą,
Stach podchodzi!

Prorua widzę nadieja cōż ja teraz poerue,
Mie stōż i tażee razynają skowne podchodzi!
Niejhre se Scena 4. tu tańcuja
Paweł - Łoska, Jonek - Basia. Druchuy - Drubawie
Ja jca sprostwadze y z narzym organistą
troche się naradze.

Jonek. Spiewał ~~XX~~ 2

1) Oj dadada, dadada, tańcuujmy wesolo
Skacrcie chłopy, skacrcie dziewki, skacrnymy wrysey
w koto

2) Wyjdrcie do nas panie Bartku pan Paweł prosi
Bo dris jescere chiał by urwać rōryerkę w Łosi.
~~Janio~~

3) Łosia creka miēcierpliwie rychto wiecior bōdzie
Bo dostawie tadny crepek choć rōry porbōdzie

Dris pan Paweł porua Łosię cymu rylta wiernie
Jeśli jescere koto rōry ma kolące ciernie

10

Twoj panie Bartłomiej u nich się te gody
kiesic kwiatek chcieli urwać w zonecki młody
A wiec dłużej nie wstrzymajta naszej młodej pary
Bo to młody żywiej pragnie niżli wejcie stary

Scena 5^a

Ciz. Bartłomiej - Dorota / wychodzą z młodymi
Bartłomiej

Witam was moje dzieci cegoz to radacie
Jonek

Oto tu Bartłomiej panstwo młode macie
które was przyszło prosić na swoje wesela
Ja jako pierwszy družba do nog wam się ścielę
Byscie swoją osobą udarzyć ich chcieli
Przytem byście swą żonkę i córeczkę wzięli
Pokornie upraszam / klania się!

Bartłomiej

Więc to ta wej panna młoda
Naszego pana Pawła za męża obrata
Wieszcie, żyjcie w zgodzie w matrzynskiej przyjamie
Zawsze bez przeciwności i bez radnej karni
Żyjcie w tym stanie który Bóg wraju sporządził
Gdy zle ciele samemu żyć w świecie ożdził
Więc nie męża, nie brata, ani też drugiego

Adama utworzył mu do życia wspólnego
Ale mu rękę z jego uformował zebra
Zta rzeź jednemu było miernąć
Zyj więc serceśliwie parę z duszy rycną tego

Paweł / Kławiński /

Dziękujemy waszności

Barłomiej / do Łosi /

A ty kochasz go

Powiedz że, nie wstydzi się pro bo to bez miłości
Za nie matzénstwie sluby

Paweł

Sromą się waszności

Niechce wej gadać

Dorota

Mówię

Paweł

nie bądź tak ptocha

Barłomiej

Takie czy kochasz Pawła Łosia?

Łosia / wstydzące się /

I toć kocham

Barłomiej

Blagostawie więc Boze wasze serca kryste

11
Jonak

Ołóx i Stach z Ojcem wioda, Organistę,
ustyszema tu zaraz sličnů, oracya.

Scena 6^a

Cix - Nawrzymiec - Stach - Organista

Miechodmuch

Witam, witam zebrana, cała kompanija,
I proszę mi pozwolic bym w ten dzień wspinały
Mury moje na wdzięcznych cymbalach zobrumiały

X O pawle chłopców ozdobo

Zofia taży się z toba,

I tak się taży do szpótki

Ze kieby dwie jaskutki

popląławszy swe nogi jak one we wodzie

Tak wy dziś utomiecie w małżeńskie swobodzie

Wochajcie się więc zawdy jak synogarlice

Przyćcie się razem w górę kieby chmiel po tyce

We dwa rzędy sadrony ogród krętałniej stoi

Djament wsadron w złoto jasnjej światło dwoi

Stosniej dwaj stowikowie spiewają swobodnie

I jasnjej zapalone gora, dwie pochodnie

Tak i wy w jedno życie z obojga wcielcie

Z obydwóch stron ~~bardziej~~ blugostawieni

A jak się wam sreczeć będzie
Gdy ksiądz przyjdzie po kołodzie
Nie zapominać o organie
A ja wam za to ognie
Zagram pod czas ślubu na całej organie
Skonczyłem ~~z~~ ^z ~~ty~~ ^{ty} pamięć Kochamy
pawle, masz nam tu przynieść miodu garney parę
Mawrzyńc

Siadajcie gospodarze - ja zwyczajem stare
Zachowując, jako wej stryj pawa młodego
Na miejscu Ojca zmarłego
Moje błogostawieństwo kładę im na głowę

#1. A teraz wy chłopcy
I wy starsi parobcy
Stawcie się w przemiany z drzewozęty
I zaśpiewajcie hymn matreństwa święty
Kasza pani Barłkowa jako gospodyni
Je nam kaszę uczyń

Je wfoxy pamięć młodej na głowę wianeczek
A wy druchny rozpuszczcie jej warłocze
Niech pamięć młodej utną weselny tańcerek
Ja zaczną, miłe grajcie, niechaj se wyskoczę.

#2.

Starsi scadaja, po prawej stronie - chłopczy
i dziewczęta spiewaja, na przeciwianu - potem
tańca, /

Spiew

Dziewczeta

Losiu ach już cię traciemy
Jutro cię pawa, ujrzymy
Zblednie kolor twój rumiany
Stracisz wianeczek ruciady

Chłopczy

Nie uwarzaj mi ta rosie lepszy chłopak swieny
Nix kwiateczek w czernym polu co odlogiem lezy
I wianeczek niedy xwie dnie nie nie będzie placieć
{ A wy co go ratujecie rady byście stracieć plawieć

Dziewczeta

Tuż matuchne twa, stradaśas
Tuż do obcych się wybrataś
Tuż nie ujrzyś swej dziediny
Gdzie stodkie rytaś godriny

Chłopczy

Skowronczek pod kamyczkiem, Tabode' wedle wody
A stowiczek w chłodnym gaju używa swobody
{ Tak też dziewczęta w domu meza ruajdzie dobre
{ Bo tak wejcie przykarało mądre przyrodzenie ^{niewie}

Dziewczeta

Przyjdzie jeszcze kłopot matki
kiedy cię obciążą, dziewczki
Nalenczas będziesz blochata
Zes się, panna, nie zostata

Chłopcy

Chmiel się krzewi, jabłoni rodzi i gmiędra się plaki
By się wszystko nie mnożyło nie byłby świat taki
W kermne są, takie dziewczki, diabła nie wartają
Co się tylko same wtuczą, a mężów nie uważają
ławie

Wawryniec

Feraz podrwa do karemy jak śniadanie zjemy
To się, wej panie Barthu z sobą rozmówiemy
Niechodmuch

Ba mamy coś powiedzieć dla dobra waszego

Jonak

Dalej duda zagraj nam marsza wesolego
podrwa. ~~XX~~ Marsz wstępcy odchodzą parami
Stach chce iść ale Dorota zatrzymuje go, która
się była schowata za chatę,

Dorota

Och zacrekaj ze na mnie, zacrekaj stasieku

13
pójdź tutaj na ustronie, bo tam z karcemuy widno

Stach

Przeżył chcecie młynarcho

Dorota

pociesz ty mnie biedna,
pocatuj mnie choćby raz chwycas go raz sryje!

Stach

Ej cry tam licho

Dajcie pokuj bo będę wrzeszczał

Dorota pratykając mu usta!

Ale cicho bo stary mej usłyszy

Stach

Niech słyszy

Dorota

#^{1.}

choć usynę

Stach

Ani by

Dorota

choć raz tylko

Stach

Nam zdradzać drzewcynę

Dorota

Mój stasiu! chwycas go raz sryje!

Stach powta głośno ku Karce
Bartłomiej!

~~X 2~~
Dorota pratykając mu głę,
Nie robźcie katasu.

Stach 1 stychać Returnelle, Studenta
Uciekajwa bo oto ktoś nadchodzi z lasu
Mógłby nas tu podsłuchać albo dajrreć opiekę

Dorota 1 uciekaj
Ljesz mi diabła bestyo, wyjdzie ci to bopiem
~~X 2~~ podchodzi!

Scena 7^a
Bardos 1 sam wchodzi ubogo ubrany z torbą na
ramieniu - jedną torbę z książkami - drugą z machiną
elektryczną - katamarę wielki cynowy przewieszony
przez ramię!

Śpiew
Świat srogi świat przewrotny
Wszystko na opak idzie
Kto nie wart, pan stokrotny
A czepek porociny w biedzie
Lecz rozum górę bierze
Tem sobie życie stodze
Tja porosne w pierze
Choć dris' bez butów chodzę

14
2) Nie mądry kto wśród drogi
Z przestrachu traci męstwo
Im srozsze ciernie głogi
Tym miłsze jest zwycięstwo

lis } Na górze mieszkają stawa
A szczęście jest tam wyżej
Lecz gdy choć nieustawa
Wnet się ciek do nich zbliży.

3) Im sroziej los nas czeka
Tym więcej stać mu trzeba
Kto podle przed nim kłeka
Ten nie wart wgląd do nieba

lis } Mnie chociaż głód dajmuję
Lecz duszy mej nie szkodzi
Śpiewaniem biedę truję,
Wesołość troski stodzi.

Wiersz

Prawda to że wesołość i smutek ostadra
Jednak nie ze wszystkim bruchowi dogadra
Widziałem dobrze z tej góry wysokiej
Jak tu wesole odprawiano skoki
Dalejże i ja w płasy, nierle się skakało
Ale też teraz bardziej jeść mi się zacheiało

Oj jadłbym, dwie mile usredtury o głodzie
Choćbym gdzie stanął w gospodarstwie
Coż ani grosza niemam: zbliza się do karcmy!

Ach jakież tu smaczne
Przechodzą się z tej karcmy zapachy kotaczne
Coś niby gęś i prosię i pieczone cięło
Muszą tu być wesele

Gdyby się tam jak wtroczyć, ale jak to sztuka
Wstydzę się ~~niepomnieć~~ ^{wyobrazić} w tak liczną gościnę
Jak pauper studiosus iść po zębranie
Jeszcze mnie kto wypchnie, wyfuka
Nie wiele teraz popłaca nauka
Oj oszukatem się, myśląc że talenta
Wykierują mnie kiedyś biednego studenta
Że dadzą stawę i dobre mienie
Widzę że próżne byto moje omamienie
Djabła wskórasz z rozumem
kiedy zacmienię w kieszce
Gdy cię potrzeby zewsząd cisną tłumem
Wówczas i rozum się zmieni
Największy mędrzec zgłupieje
kiedy ze dwa dni nic nie je.

Spatrz na tezę! I na cóż mi się zdacie
 Wy szumni serca ludzkiego malarze
 Kiedy go tylko w przewidzianej marze
 Ludziom wystawiacie

Mamże was jeszcze drwigać kiedy sam zgłodniały
 Tak trzeźwa chwycę się eaty! pruca umie książki!

Fi! przez odemnie przekłete bestye
 Niech was ^{strach} ~~diabli~~ ^{szalony} ~~bióra~~ ^{złoguzmy} z tezą, chryje

przez i ty panie Seneko pruca umie książki!
 Panie Demostenesie i panie Platonie
 I ty tak wyszciekany diabli Ciceronie
 A najbardziej wy gatkańskie dusze
 Owidjusze, Wirgiliusze

I wy mitostki Sapy ody Horacego
 Coście mnie tylko nauczyły tego
 Ze sam swoim językiem nie wtaadam
 I choć niechęć wierszem gadam.

Cóż mi z tego ziem Retor, poeta, Fryktus
 Kiedyś goty jak byktus
 Za te wszystkie wasze baśnie
 Niech was jasny piorun trzaśnie.

O jak jest drwina życia ludzkiego odmiana
 Kiedyś się nie chciał z młodu uczyć, jak barana

Wyciągali nas ławie, siekli gdy by bydło.

Dziś kiedy ~~w głowie~~ wszystko w głowie szło mi jak po
kiedy nawet samego profesora zdanie mydło

Na publicznej dyspucie zbitem; przez udanie

~~przez plotki tak mi buty szły~~

przez plotki tak mnie gryzi tak mi buty szły

Że nareszcie jak totora ze szkot wypędzili

patrując na Elektrykę,

Oj ty to Elektryko ty jesteś jedyną,

Nieszczescia mego przyczyną,

Z ciebie to ta dysputa była wtenczas dana

Bodajcie! ale masz szczescie zięs reklamna

Z chowam cię, ~~jeszcze~~ może jeszcze wlastrzymiędy gbury

Tak ich zaczną zabawiać twojami figlasy

Dostaną nawet kiełbasy.

Żeby tylko na chwilę wyszedł tu z nich który
oto idą, słuchajmy co to są za jedni schowaj się!

Scena 8

Stach, Basia i Bardos (ukryty)

Stach

Ach Basiu moja duszko jakżeśmy biedni

Nie macochy nie wruszy tak sięwej uparta

Basia

A niby je dra jaka się rozziarta
 Ani se gadać nie da - alem uwarata
 Ze wej djabelnie oczy na cię przewracata
 Czy ona zaś niecnota nie kocha się w tobie

Stach

Ej co teri ty myślisz Basiu? coż to znouu tobie
 Ot zwyciężajnie kobieta, jak kobieta w błocie
 Tak się uprze, ani by...

Basia

Toż w tym kłopotcie, poźniemy

Stach

Dali bog niewiem co poerać: spostreżę Bardosa

Ale ktoż to tam siedzi chce znać widzę

I siadł się przypatruję ^{spodrac} / O coś mi się ochapia

On nie on? Także się masz mój panie ^{przekleć} stubencie
 Coż tu robisz?

Bardos

A kłaniam panie Stanisławie
 Znadres się tu wrzą?

Stach

Tu ja mieszkam; z nieba prawie
 Zjawites' się nam Macpan

Bardos

W czemże pomódz mogę,
Stach

Ja Basiu z jego mością, jędrkiem raz w drogę,
Wziąłem go w Matgosce z profesorem jego
Ej rozum toz to ma być rozum

Bardos

Podaj go nie miałem
Ja to też chleba i szkiot postradałem
Stach

Wejcie!

Bardos

powiedz mi proszę, czy to ty się żenisz
Bo tu widzę wesele

Stach

To wej mój bratanek bierze żonkę.

Bardos

Oboje was jakiś frasunek dręczy
Ty się w teł skrobiesz, a ty się czerwienisz

Stach

Bo to wej moja luba

Basia

A to mój nochanek

Bardos

Creemu si³ nie zemiecie?

Stach

Matka niepozwała

Bardos

A to czemu?

Basia

Bo mnie chce wydać za górala

Bardos

Za górala?

Basia

a jwici!

Stach

Juz znia³ drugi drbanek

Miodu mój ojciec pije, ale niewzruszona

Tak wejcie góra w Tatrach skalistych

Bardos puskaruzge na Basie!

A ona masz ojca?

Stach

Ma mój panie ale juz stary

Młoda zionecka nad nim przewodzi bez miary

Bardos

Zacz³ on przeciez przystaje

Basia

On ci by przystał
Aleby w domu jednej godziny niewystał
Wygnataaby go żona.

Stach

Pratuj nas niój pamięć

Bardos

Będzie to, ale wprzód muszę zjeść śniadanie
Wy czyście już śniadali

Basia

Dopiera do statku zastawiają,

Bardos

Tym lepiej:

Stach

Będziem jeść pospółtu

Bardos

Mniejsza o to stwież wam

Stach

Co chcesz to ci damy

Bardos

Nie gardzę niczem

Stach

Tylko wprzód do Basii mamy

Młynarki, obróć nacpan swoje perswarje
Masz wielki rozum to ja, przeponasz

Bardos

#

Wijje całej mojej wymowy tylko podjem wpridy
Ale słuchajcie aby rzecz mi się udała
Porzuciwszy niewczesne ze mną korowody
Powiedcie mi jak się wasza miłość zawiązała
I jak daleko raszła, trzeba mi to bowiem wiedzieć

Stach

O to tak!

Basia ~~przezywaj~~

Cyt: już ja to lepiej powiem

#²

Wkładka

Spien

Basia

Prac na pnii między dębami
Siedziały w parze turkawki
Nie wiem dla jakiej zabawki
Trzepotały skrzydłami
Patrząc na to trzepotał
Taka mię lubość przejęła
Zem słodno Stasia scisnęła
I z tam wosnęło się nochać

Bardos

Nie ile, a ty

Stach

Raz nam się krowka zbrzykała
a Basia przy mnie siedziała
Nie wiem jak się to zrobiło
Ze mi się w oczach zaczęło

Bojąc się jakiej zarazy
Scisnąłem Baszę dwa razy
Ona mnie także scisnęła
I zład się miłość poczęła

Bardos

Wybornie, a potem?

Stach i Basia

Odtąd jak się gdzie spotkamy
Zaraz o krowce gadamy
Lub się truskawki wspomina
A tak się znowu zaczyna

} Kiedy siedzimy we dwoje
} Kiedy się z sobą bawimy
} Zda się że wtenczas oboje
} Dusyerką jedną żyjemy.

Bardos

No z tego początku łatwo się już domyśle, wszystkiego
Nie ~~trzeba~~ ^{nie} tu w popiele zasypiać tych groszek.

Truskawki

bis

pus! Przek ta nie cierpi zwłoki p: g[?] gdzie teraz
ojciec wasz jest?
Stach

Tu w karczmie.

Bardos

Idziecie tedy przodem
Ja tam zaraz nadejdę.

Stach

Chętny z dobrym miodem
I z kawałem kielbasy.

Bardos

Idziecie moje driatki
Ja tu jeszcze wprzód moje zabiorę manaszi
I zaraz przyjdę.

Stach /do Basi/

Idzima:

Scena 9^a

Bardos /sam/

So cöz wy panowie
Uwierzeni laurami, wielcy autorowie
Miałebym was zostawić krakom na driubawie
Nie, zwaszej taski drisiaj będę miał smiadanie
Znajac że coś oleju, z was mam w głowie mojej
Ja poradę (wiesniak mnie nakarmi, napoi

Pogódimy się więc z sobą, niż panowie Grecy
ponieważ nog nie macie pojdzie na me plecy.

Ja was na wsparcie bliźnich cierpiących wzięję
Idźmy, ach zdaje mi się że już jem i piję

Idąc do kararny spostreya statek na wile 1

Alle coż to za mnóstwo Górali tu płynię
To pewnie rywal Stacha, bierzmy nim czas minie
Trzeba mu tu tak ~~złudnie~~ ^{złudnie} siodełko zastawie
Żeby go nie rozgniewać i z niczem odprawie

Podchodzi do kararny 1

Scena 10

1 Przystypują dwie kupy z Góralami i Góralkami
noszącymi różne rzeczy jakoto ser owcey, ryby suszone
- plaki - bryndza 1

Chór Górali

My mieszkańcy Tatrów górnych
Idziem do was Krakowiaków
Niesiem w darze worek szpaków
I sto serów prowybornych

Kobiety

Jest i bryndza i lepienie
I kwiaty i miotuchy
Niechaj ze to obdarzenie

Stwiy dla waszej dziewczyny

Forale

Przyjmijcie nas do gościny
 I otwórzcie wasze chaty
 { Al my poslem nase swaty
 { By dris skonczyć zaręczyny

Scena II^a

Cix - Bartłomiej, Dorota, Stach, Nawrzymies

Basia, Jonek, Miechodmuch (pijany)

Krakowiacy i Krakowianki. - Basia i Stach

sa smutni - Bardos - (trzyma kawał pieczeni przy ustach)

Komra

Bartłomiej

Witamy gości do nas

Miechodmuch

Witamy, witamy

Ła wasze zdrowie duszkiem miodek wypijamy

Bryndus i Morgal

Dziękujemy

Miechodmuch

O jak się cieszymy

Ze przecie drisaj tańcować będziemy

Dris pierwsze zaręczyny, a niedługim czasem

Bryndus taży się z Basią, a Basia z Bryndusem

Obym wam przędko zagrał, obym też kuby
Doształ, abym was, abym obym
Bartłomiej

Mój Kochany
Panie Mięchodmuch dość już, niech raczej panowie
Spoczną, sobie z podróży..
Mięchodmuch

Zgoda, za zdrowie
Schmościonę tylko jeszcze choć jedną, szklanicę,
Bryndus

A ja za pozwoleniem pana mego
I godnej wejście matki, niech obliczmy
Powitam i: cały ja wroże,
Morgal

Nie tęskniłaś Basiu bez swego Tamara
Basia

Nie.

Bryndus

Tak to zaś nie

Bartłomiej

Ma dosyć zabawek

Bardos

Czasem też pasie krowki lub szuka trzawek.

Just Oj już ten nie dla ciebie przysmaczek nieboże
 którego ty tu szukasz

O to lo miły Morgal
 Jednak czasem może

Wspomniata panienecka na swego Bryndusa

Basia

Raz tylko

Morgal

Bo nowego pewnie umizgusa

Dostała panna

Basia

Może

Dorota ściągnie ją za suknie!

Cyt ze...

Stach

Mów wyraźnie

Dorota

Milertwo jak z głupim słówkiem się wysłumiesz
 To cię tak palnę w papę że aż się obliziesz

Morgal

Choć się panna Barbara pewnie tylko drażni
 Zwyczajnie się panienci przed ludźmi sromają
 Nigdy nie mówią tego co w serduszkach mają.

11.

Bryndus

I ja tak myślę, bo też to Bogu wejście dzięki
 Tak dobre jak i drugi wartem Baški ręki
 Wszak ja nie piórko ze sroki ogona,
 Raz mi Basia przez ojca była przyrzeczona
 Tego się trzymam - dla niej choć z niemata, strata,
 Odrucitem niedawno dźwięczną bogatą,
 A wszyscy mnie zniży, chcieli poswatać gorale
 Miała też i dobytek miała i korale
 I spore stado owiec i płócienn niemato
 Aleć mi się to wszystko lichem w ocerach zdało
 Takem wspomniat na Basię! Dalej no pamiusko
 Na cóż się to z tym tać co cjuje serduszko
 Niem że mnie Kochasz, bo też masz co kochać
 przypatrz no się jak zewsząd wyglądam ^{wemnie} przyjemnie

Spiew

Niejedna

~~Matka~~ ^{jest} mowi dźwięczyna
 Ten chłopak ~~chodzący~~ ^{zgi} i rosty
 Nożki wysmuktę ~~jestem~~ jak creina
 Chodzę jak zoran wymiosty
 Wasycarny ^{zawiesiste} ~~wargi~~ zwiesiste
 Prumienieć nieby malowat
 Lica u mnie ^{się} białe i kryste
 Bom ~~z~~ na mleku wychowat

VX

Wtedy siekierka, karcuje
Wzryscy odemnie zmykaja,
Dziewki (mnie okiem) zjadaja,
Wiej ~~in~~ z Negierska karcuje

Bedziesz sie (mogła) pochlubic
Wiesz sie chlopaczka dobrata
Bedziesz mnie ~~po~~slubic
Byles (mnie) lepiej poznata

Bedziesz mnie ~~po~~slubic

Mama

Stach

Nie wytrzymam grmotną samochwata

Jonak

Czekaj bedzie czas na to

Basia

~~Niewiele~~ madrego

Niewiele dobrego mówią sąsiedzi o tym co się
sam wychwala

Morgal

Pan ~~on~~ nie masz u nas żadnego gorala
Co by nie przyznał prawdy panu Bryndusowi
On pierwszy rej prowadzi między chłopakami
On to najrzędniej jemieliuchy towi
On jak kot łapie w sidła kwiaty i szpaki

Biega wej nieby jelen mil 15 na dzien
Do Warszawy tez cresto chodri z obrusami
Co on sie tam nachulal. Oj tego z nas zadrien
Nieuzyt, ma tez olej w glowie

Swistos

On wej znami

Dwa razy w rok na odpust chodri do Krakowa
A jak po nabozeństwie z kościoła wyjdzie
Do do ~~ka~~ wszystka, rzepe, w Krakowie wyjema

Morgal

Latwo mu niec przyjaciot bo tez ma i grosze
A wiec ja jako pierwszy drwiba panny prosze
Aby nie zwlócrae dluzej chwalebnego drjeta
Do serca i do chaty swojej nas przyjeta
Wprrody jednak jak kazie zwycraj, badcie grecmi
Przypatryc sie jak wasi szasiedri zarreckni
Spiewaja, i tancuja, wedlug swojej mody
Kiedy w swaty przychodra, do obcej gospody
Tur chlopaki do shopon siadcie gospodarze
Ja przyspiewywać bede, zagrajcie dudarze

Spient

~X

Darmo Baska od nas stroni
 Bo jwi góral za nią goni
 Góral ma nogi bocianie
 Kogo zechce to dostanie

{ Próżno więc nie uciekajta }
 { Lepiej się same poddajta }
 Raz się Dusia Baska bała

Ina górę uciekała
 Ale też za to zwierchoła
 Wywróciła w dół kociołka

{ Pastere się smiali z Dusi }
 { Że ją czar po górach nosi }

Lapat góral Temieluchy
 Chciały mu je strasć drzewuchy

A że siłka poruszyły
 Same się siatka, nakryły

{ Potem tego zadowolaty }
 { Bo się ledwie wyplątały }

Stała pania pod strumykiem

Inawata Jonka bykiem

A on za te przydnie słowo

Nawrajem nawat ją krową.

{ Teraz płacze i narzeka
Nie narrywaj bytkiem cztka }

wszystcy gorale tańczą!

Bartłomiej

Prosiemy teraz z nami spotem na śniadanie
potem z sobą o rzeczy pomówimy

Dorota

Panie Bryndus, weźcie za rękę swoją, narzeczoną
Wszak ona już niedługo będzie waszą żoną
do Basi! Daj mi rękę, ani słowa pisnij

Stach

Drimy że jeszcze dotąd żyje

Bardos do Stachas

Bądź tylko cierpliwą

Stach

Ej daj mi wacpan pokój, nie mądry kto czeba
Łwłaszera wtenczas kiedy mu wej. ^{bieda} _{dopieka}

Bartłomiej

Prosiemy

Dorota

Prosiemy z sobą / Gorale i Bartłomiej odchodzą!

Stach patrzy na Dorotę!

Ej pani Doroto

Zmituj się nademną,
Dorota

Nie ztego niecnoto

A dajes' mi casusa? nie bedziesz miał Basi

Wymiar i ainstany miedzi: wielobne gosci / podchodzi
Za gorjalami do klaserny / ~~przewodzie~~
Nie dajcie tez pod niebem zostac organiscie

Obudzie go niech wstanie

Stara Baba

na ~~na~~

Ochlat się wiecrysie

A sam tylko pije nikogo nie prosi bedziogol

Hej panie Miechodmuchu

Miechodmuch prozespawyl

Ale wiem że Losi wesele

Le winszować trzeba o panuo

Śliczna, mloda, żywa, obys' nieustanna,

Roskosz miata, obys obys / nowi to worytko

do Baby ktora mu się ptami!

Baba

Skoncciez oracye

Wypij pie przecie do mnie, ja do was wypiję
Miechodmuch

Podziwa do karczmny
Baba

Łgoda Podchodra 1
Scena 12.

Wawrzyniec - Stach - Jonek - Bardos.

~~Stach~~ Stach

Ach ojcie kochany co z tego będzie

Wawrzyniec

Tuz bym był żądanej

Dobit wreszcie ugody, gdyby się górale

Nie tak prędko zjawili, Ojciec ci chce

Ale Macocha ani gadaj

Stach

Biada też to moja

Jonek

Pociesz się tem że Basia pierwszej była twoją

Bardos

Teraz tedy słuchajcie taka moja rada
 Już to cierpieć i tać dłużej nic nie nada
 Otwarcie działać musiem. Wam ojece ^{komiecz} _{nie}
 Trzeba teraz pójść z synem, głośno i statecznie
 Wświadczyc że ponieważ już to wam jest jawno
 Że Stach z Basią nie zartem kochają się dawno
 Więc na to żadną miarą wy nie pozwolicie
 By dwoje ludzi zgubić na całe ich życie
 Basia też z swojej strony niechaj się przyłączy
 Do was, niechaj w brew powie że Stasia samego
 Kocha i że niepójdrze nigdy za innego

Jonek

Lech to mrospanie student cicho się nie skonczy
 To narobi chaosu i wrzasku

Bardos

Coz bez niego konczy się dnis na świecie, ale
 pochałanie
 Znowu zgoda i pokój nastąpi już ja się

Tym zatrudnię i wszystkie ~~z~~ rozumu mojego
poruszę, sprężynę by was pogodzić

Stach

A kiedy przyjdzie do bitki

Jonek

A cóż by to biedy było.

Wawrzeniec

Mój Jegomość

Taka się tylko w domu znalazła ruchomość

Damy ci byłeś tylko radzić swoją głowę,

Stach

znajdzie się i grosz w kabzie jeśli chcesz pieniądze

Bardos

Twi ja niczem nie pogardzę tylko idźcie prędzej

(Wawrzeniec odchodzi ze Stachem)

Scena 13.

Jonek i Bardos

Bardos

Ty tu Jonku zostań się, mój bracie

Wy się jak widzę bardzo ze Stachem Kochacie
więc ty jego najlepiej wiesz wszytkie sprytności

Jonek

Gdyby z legiestru

Bardos

A czy wiesz też co o miłości
Doroty ku Stachowi

Jonek

Wszytko wiem mój panie

Bardos 1^u. 441

Ja teraz w domu jestem, to ciche szeptać
Te jej groźby, ten upór już wiem skąd pochodzi
1951 A Basia wie też o tem?

Jonek

Coś trochę dochodzi

Bo już Stachowi nieraz wyzucata

Ze mu Dorota w oczu figlarnie patrzata

Bardos

Wiec ja, to musi martwic

Tonek

A jurcic

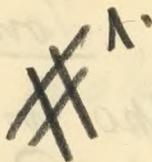
Bardos

Wiec i to, zardrosic uprzątnac trzeba, bo kiedy w
podejrzanie i zawisc poduszera kobiety matzenstwie
Cesto mezowska glowa jest w nieberpieczestwie

Tonek

Oj prawda, prawda

Bardos

Ala powiedz jeno szczerze

Czy tez Stach dla swej Basi wierny jest w tej mierze
Czy nie przyjmuje czasem Doroty kareson?

Tonek

Jurci on teraz wierny po'ki nocha Basie

Ala jak mezem bedzie kto wie czy nie da sie
uwiesc, bo to kobiety gorsze sa, od bison

A najbardziej te mlode mezatki co starych
Mezon maja, naducernie lubia, chlopcon jarych

I choć się człowiek broni, ony wej tak muszą,
Onacjé, onacjé zé chłopaka skuszą,

Bardos

To więc ty tak, o Stachu sądzisz?

Jonak.

* Ja mój panie nie myślę że on kullaj, jono zé kochanie
Test to sidło na płaszki, a wędką na ryby
Kto go tylko ~~skosztuje~~, zginie bez ochydy
Moja ciotka co męża też starego miała
Stuchaj Waspan jak sobie często spiewowała

Spiew

Gdy się kobieta usadzi
Choć by był chłopak ze szaty
Tak se ^{sobie dobrze} ~~z nim~~ gracho poradzi
wnet ~~rozpalisz~~ ^{rozpalisz}
Ze do niej ~~naloty~~ ^{naloty} cały

Tej moc natura implaje
przez nią, to wszystko się rodzi
Z niej to świat cały powstaje
Ona to kłóci i godzi

! Tapa, to wejście broni mają,
Wszystkie kobiety na świecie
Próżno ich chłopcy niechecie
! Gdy na was okiem rzucą,
! Choćby najtęsze chłopaki
Nigdy im w boju nie ~~staną~~ starczą,
Bo miłość ^{dzielność} ma ~~tapa~~ tarczą,
! Co wszystkie zmogą junaki...

Bardos

Widzę, twoja ciotka miała wielkie doświadczenie
Musiała być w różnych obrotach

Janek

Takie nie, przecież była u dworu za garderobianą,

Bardos

A no to co innego

Janek

I pono dla tego

Spieszno ją za staruszką włodarka wydał
Ze miała nabożeństwo do syna pańskiego

Bardos

Więc nie drwota

Tonek

Oj znata ona psie figlasy patas za sceną!

Bardos

Cicho, już tam widzę zaczęte hatasy
~~W~~ będzie to tu wrzasku

Tonek

Skonczy się to bieda,

Bardos

Nie lekaj się niczego

Tonek

Otoż wszyscy idą

Scena 14.

Dawni - Bartł: Dorota - Basia - Stach

Gorale: Krapowiaczy

Bryndus /x. łoscia/

Choćbym miał stracić wszystko a wreszcie i duszę
Nie daruję swojego i pomścić się muszę

Morgal

Taka, obelga, czynić tak słusznemu cztoku

Bardos /u. str/

Oj będzie z tym szubactwem sprawa jak w Osiekcu

Bartłomiej

Alle mój Bryndusie

Bryndus

To się nie skończy na ale

Bo to nie dadzą z siebie przedrwiwać goiaki

Morgal

W krótkce my tu panacku pokazemy tobie
Ze sobie grać na nosie nie damy - i kwita.

Bartłomiej

Alle trudno przymuszać kiej nie chce kwita

Bryndus

poco mnie by to zwodric, po co ?

Bartłomiej

Wszakżeś my to sobie

Tak wymówili, że gdy córka moja

Nie zechce, ja jej musieć nie będę

Basia

I ja to dawnom ci powiedziałam że nie będę twoją

Stach

A gdy wasci nie kocha cóż ja winieć za to

Bryndus (do Stacha odgrazając mu)

Oj ty, ty!

Dorota

Tak, tyś szpacrku wszyskiego narabisz

ale poczekaj

Bryndus

Tam już wszysko przysposobisz

Na wesele, koszule, szaty, dwa turiecha

Morgal

Stoją dwie beczki piwa

Swistos

I madero beczka

Bryndus

A mięsiwo!

Morgal

A sado

Swistos

A wieprzak karmiony

Bryndus

Nie tego nie daruję, niechaj mnie pioruny
Ubiją, jeżeli się nie pomusce za łaną,
Krywde; Dalej że chłopaki na krypy! do wiosła!

Bardos /n. str./

Muszę ja tu wrdeckę wdziac na tego osta
Bo coś brykać zacryna. /gł/ Mospanie, wszelano
Salery się postuchać kiedy dobrze radzą,
Jeżeli Wspan masz szpode, to i pan Bartłomiej
I przy szty maxi, sowitą nagrodę nam dadzą,
Byles się chciał pogodzić -

Morgal /patry na Bardosa z powaradą/

O! to mi czełek do rady?

Bryndus

Czy diabeł wniósł tu tego Tapserdaka

Bardos /n: 1/

O, ten cztowiek się wcale nie zda na dworaka
Coś nie umie pochlebiać. /g/ Ale mój Mospawie,
Lycero tak powiada: Wchodzi pomiędzy Sorali!

Morgal przyskakuje do niego!

Cicho! ty gatganie!

Bo jak cię tym obuszkiem zaczną wej okładać,
To ty i twój Psycerok przestawicie gadać.

Inteno Bartłomiej Wzdejmuje kapelus, który ma
zmagrony, i zasypuje mu oczy!

Bardos /n. str 1/

Coż robić, nas tanowe niewołące prozby?

Trzeba ustąpić...

Stach

Ale Mospawie Bryndusie
Proszę przestać bo my też wej zacniemy

Bryndus

Da się to widzieć, dalej za mną bracia! nie bójcie
I w żadne się już zmiemi rozmowy nie wdajcie

Spiew

Bryndus

#2

Wnet porzucacie zeuste moje,

Ja się tych grozboń nie boję,

Nic gorsego nad Górą

Idy go stuszny gniew zapala

Stach i Jonak

Przebie chciejcie tylko słuchać

Wszak my nie chcemy waszej szkody

Nie damy se w kasze dmuchać

Ale skłoniśwa do zgody } b

Bryndus i Morgal

My nie chcemy zgody z wami

Wnet tu będziemy lecz nie sami

Wkrótce ratować będziemy

Le nas tak zmiewarić chcecie

Goralcki

Mój ty panie Bryndus mity
Nie chciej sprawiać nam boleści
Wszakie my cię zawsze cecity
Tak przystoi poci niewieści

Bardos

I ja takie choć wrię tości
Nie doznałem u was wiele
Jednak się poddać osmielę
Tę uwagę dla waszności
Ze kiedy się dwaj pokłóca,

Morgal i Swistos

To trzeciemu grzbiet wymłóca, } bis
patrz, by cię to nie spotkało }

Bardos pu. str 1

O zuchwale, głupie gbury,
Gdyby mi się to udało,
Takie bym wam tatal skóry

Porale

Dalej bracia! nie ciekajcie
I od lazu odbijajcie

Wnet my tutaj pokarujemy

Tak się krywdy mścić umiemy

Wsrzyscy

Stojcie bracia! zaciekajcie

Raczej z nami tu zostajcie

Wszakie my się zgodzić chcemy

Chociaż was się nie bojemy.

/ Porale odplywają z krykiem!

Scena 15^a

Dorota

Ljes diabla, mas ta teraz, będzie tutaj biedy
Pewnie do wójta idą.

Barłomiej

I coż złąd

Dorota

A kiedy nam kara, wej płacić wszytkie preten
 syje
 To się dopiero słierne zrobią, termodyje
 Na niego cziarta byto robić xrzpowiny
 I xrywać dla jamorów tej głupiej diewczyny

Bardos /u. st/

Bardziej pono dla twoich

Bartłomiej

Ale moja żono

kiedy się wej tak stało, niech będzie skonczono

Jonek

Moja pani młynarko, już się nie sprzecrajcie
 Bądźcie grzeczni i Baszę Stachowi oddajcie

Dorota

Nie, nigdy nie pozwolę iść sobie do cziarta

Jonek

A jakże to złośnica jak diabeł uparta

Bardos /eicho do Stachaj

Stachu, już ty jej widzę, inaczej nie zbedziesz

Przyrzecz jej, że po ślubie, nochai się z nią
A jak dostaniesz Baszkę, już ja wto poradzę ^{będiesz.}
Że ja, gładkim sposobem od ciebie odsadzę

Stach / do Doroty /

Moja pani Doroto poruscies się przecie

Dorota / do Stacha /

A dafes mi casusa?

Stach

Dam wiele zechcecie

Dorota

Będziesz mnie nochat

Stach

Będę.

Dorota

Chyba, że dasz słowo!

Stach

Słowo

Dorota

Stuchajcie! Niedy już wszelka przeszkoda
Zatawiona, została, ja jestem gotowa
przystać na to, by Stach miał Baszę znow,

Bardos

Zgoda!

Niwat! więc wygraliśmy, teraz tedy pojedmy
I dzień ten w weselności powszechniej obchodźmy
Górale tu już więcej pewno nie przyjadą,
Chyba chcieliby napasać na was jaką zdradą.
Ale ja z pewnych znaków kalendarzskich wróżę
Że już uciekli.

Scena 16^a

Pastuch wpadając!

Bartłomiej górale bydlu wam zabrali
Pędzą, je tu miałeryjnie chcą się w brod
przeprowadzić

Bartłomiej

Osralaty bestyje! trza im tądnią sprawić
Wy napęć te opryski na samem dnie nisty

Tonek

Nie potrafią, grundale dokazać tej stuki
chyba chcą, żeby gury na łbach im wytrysty
Pastuch

Bryndus za swoje szkody chce mieć wasz dobytek

Bardos

A w którejś on to szkole brał prawa nauki

Tonek

Dalej chłopcy do pater

Dorota

A już też to zbyt

Tonek

Tuż ja wiem z której strony zastąpić im drogę

Prorocy wbiegają!

Scena 1^a

Bardos - Pastuch

Bardos

Także tu teraz wstrzymać chłopstwo rozchowane

Obym mógł co takiego znaleźć w mojej głowie
 Żeby ich zgodzić można! bo mojej wymowie
 nie chcą wierzyć, gdybym mógł cud pokazać
 jaki

1 myśli!

Kola, jest cud - cud dobry na takie prostaki

Nam z sobą, elektryce - wyje jej teraz
 Wielu i rozumie jej zych odwidono, ineraż;
 do pastuchów Kola moją przyjaciela, wex mnie do
 swej todró

~~XX~~

Staraj się, byśmy mogli uprzedzić Górali
 a ja, ~~XX~~ bytło odrzyskam i ludri ocale
1 odplywa z pastuchem!

Scena 18^a

Mrakowiacy - Mrakowianki / z widkami Cepami /
Miechodmuch z kapturkiem do gazecnia swiec

Miechodmuch

Idziei są te wyrodki
 Co się nam warią, mięzrać uciechy weselus
 Tak ni bytła nie wróca, te wyszichte profosy
 To im wnet tym kapturkiem poucieram nosy

~~XX~~

Chor

Nwie bracia dzieci zony

Idimy wszyscy idimy sniato

Niech ten będzie zawstydzony

Ktoby duiś miał męstwa mało

Idcie o wszytbich idcie całość

Tam najpierwszą cnotą sniatość

Rowie 1° Ahtu -

~~Dyrektor~~

~~Kurtyuz.~~

Akt 2ⁱ
Scena 1^a

1 Teatr przedstawia las, w głębi po prawej stronie
widać wzgórek okryty krzewinami. Bryndus, Morgal
Swistos przychodzi z lewej strony /

Spiew

Bryndus

Wszystko lepsko się udało
Mamy bydło, mamy owce
Niechaj porzają, krowowce
Co umiemy, choć nas mało

Morgal

Sto wieprzaków

Swistos

Swin ze dwieście.

Morgal

A woty

Swistos

W kocioł tłusty

Morgal - dwistos

Tak się to wy przeda w niescie
Będzie chulac czem w zapusty

Bryndus

Więc się cieszmy przyjaciela
Mamy ~~zawstę~~ ^{zdobycy} mamy chwastę

Ukarzem chłopcy zuchwate

I ~~trudno~~ ^{trudno} zdobyć mamy wiele

Morgal

Ale gdy nas zechcą gonić

Idy zechcą by dło odbierać

Bryndus

Trzeba nam się ^{dobre} ~~nie~~ bronić

~~lub zwyciężyć lub umierać~~

~~Bracia! stanny ksepto w boju~~

Nie ratujmy ~~trudu~~ krowi i zwoju

~~Wszak choć czasem licha sprawa~~

~~Tak wytrzępiem chłopskie skory~~
~~Tea ma szuszuć co wygrawa~~

Bryndus

Prawda że te kupy, cośmy im zabrali
 Stana, za moje schody i za wasze trudy
 A na cöz sobie daty zabrac je te dudy?
 Bo tej tchorze niech cierpia, my przeto wygnali
 Dziwuchy nasze niechaj zawsze przed nami
 Bydło pędra, my z tytu za niemi pojdziemy
 Bo gdyby wej do bitki przyszło z hrakowcami
 My się tu pierwej z niemi ucierać bedziemy.
 Edrie są, nasze kobiety? niechaj ida, w prodzie

Morgal

A wszystkie tam zostaty pod gora, przy drodze

Bryndus / ogladajcie się!

Patraj jak twoja kaska tryka się z baranem

Swistos

A zoska wej na wierzbę, wlasna za cabanem

Morgal

A Matgoška za rogi pochwycita byna
 O jakie ona skacze, jakie on bys tryka!

Bryndus

Lepko się bawią dźwięki

Morgał

Okrutnie kontentne

Bo też to by dło słierne, ach gdyby się ostać
Mogło przy nas, tylko że te chłopy zawzięte
Tak nas tu gdzie przysiędzą.

Bryndus

To ich będzie chłostać

Wszak i my ręce mamy - ale cóż to² - cicho
Taniś tam chłosta słychać.

Swistos

O bac jeno z góry

Morgał prybiega na pagorik /

Biada nam! kłanowiacy leca, nieby chumury
Oj cóż to tam seyo

Swistos

Oj będzie nam lichio.

Bryndus

Nie bojta się, ty świstlos krzyknij na kobiety
Niech pedra trzode! /świstlos odchodzi! Reszta skryjmy się
w te korraki

A jak nas tu pomina, wszystkie krapowiaki
To i bydło zyskamy, i ochronim gorbiety
~~To szukamy wszystkich~~

Moryal

Nie ujrza, nas może
Boć jeszere są daleko. Dalej w imie Boze!
Dalej bracia! spierście się - szybko do wody.
Podchodzi, w prawą stronę!

Scena 2^a

Bardos /wychodzi na wzgorek i patrzy za siebie/

Twi poszli, prozno, chciat bym przywieść ich do
Ale ich ^{tak} przynajmniej pomięszam, przerazę Zgody
Ze może co zamysłam z łatwością, dokazę.

Przeciagnijmy napriód drut przez całą drogę,

Tak się nim traci klóren, cry w rękę, cry w nogę,
Upadnie gdyby mucha /stawia elektrykę/ /postrękajcie smyki!

Naukę, ja was lepiej szanować naukę,
Ja wam nosy przypiękę, i żebra potłukę,
Ale gdzieś się tu schować, ażeby machine,
Z bezpieczeństwem ustawić? tutaj w tę krewinę;
Właśnie ten pniaczek bardzo mi będzie dogodny
Bo w nim dobrze zakryje całe me drutanie
A żaden mnie tu z dotu palną, nie dostanie.

Wychodzi na wznósek z końcem druta!

~~1.~~ rozciąga drut przez całą drogę!

Otoż to będzie teraz sposób wcale modny
Tożenia wojny. Kremur niój drut przez świat cały
Nie jest drut przeciągniony by wstrzymał potoki
Krowi ludzkiej: Wychodzi na wznósek z końcem druta!

Testem jań profesor w katedrze wysokiej

Dam ja wam tu lepeya, zawzięte cymbaty

Ale cicho już chatas z daleka powstaje

Zacznijmy robotę: ponajmniej mocno machnie!

Stosy za sceną,

Ha toty, kullaje! goncie! goncie!

Wardos ukrywa się!

Scena 3^aBardos /subryty/ - Krakowiacy: GóraleMorgal

Uciekajmy

Bryndus

Twi po nas!

Krakowiacy

Teraz ich mordujcie! / Górale wszyscy uciekając
trafią na drut elektryczny którym uderzeni padają
wolając wszyscy razem!

Gwałtu! gwałtu!

Krakowiacy

Teraz ich!

Bardos /głosem wyniosłym!

Kracowiacy, stojcie!

Wstrzymajcie się ~~kultaje~~ do brodnia
 spuście wasze pałki.

/Kracowiacy spuszcza pałki./

/do Górali/ A wy, galganiskie dusze! wyruchwacie
 śmiałki

Wy rabusie, kultaje! toż to wy dlatego

Dwa razy w rok na odpust chodzicie na piaski
A żeby się bić w pierś, a przywdzić bliźniego?
Wstancie! dris' całe grzbiety macie z mojej Taski

Lea jeżeli mi się tu zaraz nie zgodzicie
Tereli im wszystkiego byda nie zwrócicie
Tedy ta sama straszna niewidoma siła
która was gdyby stompkę na ziemię rzuciła
Aż na samo gorące dno piekła was rzuci!

Morgal

Baj baja, niecho Waspan tak nie białamuci

Bryndus

Nie masz w tem nic dziwnego żeśma się potknęł

Bardos

Tnie więcej? więcżście żadnego nie mieli
Uderzenia? niceście nie cruli kultura

Morgal

Dwycerajnie, niej crtek w strachu, to się roinnie

zdaje

Bardos

A już też berbozności dopełniacie miarki
 Teraz ja was przekonam śmiało niedowiarki.
 Krakowiacy stancie tam niech ci przeklątnicy
 Także już czartów zdobyc, stana, po lewicy
 /Elektryzujcie! Teraz więc zobacemy czy też potraficie
 Wyjść stąd. Jeśli trzy kroki tylko się ruszycie
 Wnet jak barany na rzekę padniecie na ziemię,
 Idźcie więc, porwałam wam, zabierajcie bytło

Krakowiacy

Takto zaś.

Bardos

~~Stojcie cicho.~~ Stoi tam cicho

Morgal

To próżne mamiłło. Idźmy bracia

/chra, isc. uderzeni drutem elektrycznym padają
na ziemię!

Forale

Swastu! gwastru!

Bardos

A! berboine plemie.

Teraz teraz cichutko i wierysz nareszcie

Ze niebo karze tego, co rzec cudzą bierze?

Trzebaby wam dać teraz, przynamniej po dwiescie,

Ale wstancie i wyznajcie szczerze,

Nie crujecie wewnetrnie sumienia zgrzyzoty

Zeście im skradli bytło?

Bryndus

Turci tak coś zda się

Nie dobre płatać psoty.

Bardos

A widzisz dragalu?

Morgal

Nie zwaraj nic Bryndusie

To musi być czarownik, od diabła uchrony.

Bardos

Terore blwinisz? Ach, juwies wiecznie potępiony
Oto Lucyfer juw cię chwytta za kołtony

Uciekaj, weź czem prędzej tę butelkę, naciś,
To od święconej wody, włoż ją, rzyką, w ziemię,
Stań na niej jedną nogą, chwyć ten drut kręco
prędzej, bo się zapadniesz w piekielne przepaści!

1 Morgał robi to wszystko co mu Bardos kaze - Ten elektry-
zuje maszynę - widac' jay włosy staja, Morgalowi do gory!

Bardos

Otoż patrzcie jak włosy staja, mu do gory
Czarcie lataja, nad nim!

Morgał

Aj! aj!

Bardos

Twi w parury chce go porwać

Wryscy / kryera!

Cud! cud! cud!

Bardos

Dalejże rzuwaty,
Łatuj za swoje zbrodnie, a zostamiesz cały
Wyrnaj, zesz głupi.

Morgal jdąc wymawia

Stupim

Bardos

Tchorz:

Morgal

Tchorz:

Bardos

Duda!

Morgal

Duda! jdzie pomiędzy swoich lecz wszyscy uciekają od niego!

Bardos

Nauca że się więc teraz lepiej wierzyć w cuda
Idź sobie już wolny, a wy wszyscy jego
wspólnicy, patrzcie jak on odudziaty stoi

Niech się więc nikt nie wari rozkazu mojego
Łamać, gdy pieska biją, niech się Lewek boi!

Idźcie natychmiast by dło oddać młynarzowi.

~~Y zarar~~
~~A pierwsze jesere tutaj w mojej obecności~~

41
Dajcie im ręce na znak zgody i jedności
ścisnąć się wzajemnie.

Barłomiej

Idy sam pan tak mówi

To my nawzajem wszystko przebaczymy
z duszy

Barłos

Więc zgoda.

Wszyscy

Zgoda wieczna

Barłos

Dziękuję Bogu za to
szczęśliwość wasza będzie prac moich rąptak,

Scena 4.

Ciz - Miechodmuch

Miechodmuch

Coż się tu stało? przecież i ja widzieć muszę
ustyszałem zdaleka wotające głosy
Crud! crud! aż mi na głowie powstawały wotasy
lecz więc co żywo widzieć to zjawienie

Bo jestem bardzo ciekaw na karide zdarzenie
ksiądz pleban nie największe ma teraz intratki
Gdyby nam się więc cud objawił rzadki
Mili byśmy oferty, wota, fundacyje
Dopiero bym sobie żył, nie tak, jak dziś żyje
Byłyby tu kapłonki, o wej i barany
I pieniążki..

Bartłomiej

A gdzieś to dotąd był Miechodmuch Kochany
To do chaptes wnetście przybyli
A niej przysło do bitwy łosie się ukryli

Miechodmuch

Prawda że się za górą pod kraki schowałem
Ale za to zdaleka komeuderowałem.

A potem wsrak ja przecie osoba nościelua
Raduk wojnę i bić się, to jest rzecz oddzielua
My kiedy tego trzeba wojnę zapalamy
Ale się sami na szych ^{więdy} nie stawiamy.
A gdzie to ten cud?

Bardos

Bracia moi, słuchajcie! świat ten jest zepsuty,
Są na nim tak bezcerelne i podłe filuty,
Którzy, widząc, żeście są, prostacy po trosze,
Zmysłonemi cudami ściągają wam grosze.
Byście więc nie są, drili że ja takim bytem
powiem wam, że ten figiel którego wiytem
Nie jest to cud prawdziwy, nie diabelska sztuka,
Lecz jest to, jedna piękna, rozumna nauka,
~~Ta robi w cielek skatki któreście widzieli,~~
~~Alebyście my tego za rok nie pojęli.~~
Wiedziecie ^{bracia} tylko, że ten drut, przez drogę ciągniony
Tak jest pewnym a silnym ogniem napełniony,
Że, kto się go, czy ręką, czy nogą, do tyka,
Catego, jakby piorun natychmiast przewiła.
Alebyście wierzyli że ja was nie durreę,
Laraz was doskonale i jasno przekonam

Tonek

Ej, prosimy waszności —

Wawrymiec

Prosiem, pokaz to nam

Wryscy

Prosiemy!

Bardos

Larax. Stachu, idź tam, staj na górze,

Tobracaj ta, korba, stach idzie!

A wy dzieci moje

pobercie się do koła, a wryscy za ręce

Basia

Ej, niej straszno.

Jonek

Nie bój się.

Miechodmuch pnie się!

Osrerce rajczke!

Bardos

Pan Miechodmuch niech pierwszy stanie

Miechodmuch

43
Kiej się boję.

Basia

A zemnie się Macpan śmiał?

Bardos

Wskazyz się, stań jeno tu
Tę rękę podaj Basi, tą dotknij się drutu

1 Gdy się doły kapa, drutu. kryczę, wycię

Aj! aj!

Bardos

Ołóż i po wszyskiemu, niechaj wam to sturę
Na zdrowie, to cysci krew.

Tonek

Oj, co to za drimwy!

Bryndus

Crtek o tem ani myślał

Morgal

Toć, jak cud prawdrimwy

Bardos

A jednak ~~nie~~ nie jest cudem! Lecc nie bawmy
sturęj

#1.

Wy bierzcie bydło wasze, wy złazcie się z niemi
Razem obcisnąj wieczorząc i tańcując będzieny.

Porale

Zgoda!

Mawryniec

Mądry czepek z pawa

Bardos

Idy tak rozumiecie,

To tę matę, naukę odemnie przyjmiecie;
Niech ona silniej, niżli ogień w tej iskierce,
Dotknie umysły wasze i rozpali serce

#2

Spieśo

Żyćcie w zgodzie i pokoju
Nie dajcie się gorszyć światu
Niema ryzyku w takim boju
który czyni krzywdę bratu
Bóg nas wszyskich równo stwarza
Równo nam się nochać kara,
nam tej dole stodi

Tylko
Tę zawsze upokarza

~~Ylto bliźniego strawia się marie -
Ylto na cudna wrywde, godni? bi~~

Wzrost
Wzrost

Wzrosty powtarzają: odchodzą!

Scena 5^a

Bardos - Stach

Stachu, zostań się ze mną; radbym twe matreństwo
Sczesliwem już oglądać, lecz nieberpieczeństwo
Wisi jeszcze nad tobą. Dorota cię kocha
A kiedy się z tem wyda ja kobieta ptocha,
To twoja żona, stusnie zardrosna i eruka,
Cate by ci porzycie zgryzota, zatruta,
Stuchaj: trzeba ją przedko i zrecnie odsadzić

Stach

Ale jak!

Bardos

Godziej cię ona najczęściej widuje!

Stach

Ona mnie wśródzie szuka, wśródymnie
spiekuje

Stach

Bardos

On musisz ja, w takiej miejscy gdzie sprowadzić
Zeby się tam skryć można, gdy będzie potrzeba

Stach

A jakby mnie mają złapać, daciebym se chleba

Bardos

ale gdzie to zrobić

Próżna twoga, nie bój się, ~~ale gdzie to zrobić?~~

Stach

Ona często pod domem długo ze mną gada
To się za węgier schowam.

Bardos

Nie, to nie wypada.

Trzeba koniecznie takie miejsce przysposobić
Zeby tam młynarzowi zajrzeć wypadło.

Stach

To ja wej w naszą wieś, schowam się spruchniały,
On tam co chwila patrzy czy się nie wróciły
Pszczery, co wej przed rokiem ul więcej porzuciły

Bardos

A gdzie ta wierzba stoi ?

Stach

Przed naszymi drzewami

Bardos

A czy się tam zamieszasz ?

Stach

Nieraz tam we dwoje

siadywaliśmy z Basią.

Bardos

Więc ja tam rzeczkę moją

wykonam. Słuchaj, gdy z Dorotą już będziecie ^{sami}

Gdy się ona do ciebie już umizgać zacznie

Ta wtenczas przyprowadź młynarza nieznacnie

Ty się cieniem prędzej w wierzbie schowaj, on ^{zobaczy}

lechce pszczołoty, lecz ja mu będę tak mający

że do tego nie przyjdzie. - Jednakże Dorota

Bojąc się, by nie wyszła na wierzch jej nieczuła

Tak się w sobie natrwoży, napłonie, nadreży
Że ja, to może wstrzyma, a może odstreczy

Stach

A jak tam młynarz zajrzy?

Bardos

Ta to na się bwrę,

Stach

Ba, waspan nie odlepisz gdy ja wermę w skorę

Bardos

Daje ci słowo moje.

Stach

~~Spuszczam~~ się więc na cię.

Bardos

Ale to trzeba przedko zrobić miły bracie,
Bo po ślubie już nie czas, kto wie, jakie tobie
Moga, potem przyjść myśli.

Stach

Więc to zaraz zrobię
Tak tyko przyjdziem do dom

Bardos

Dobrze.

Stach

Wiem, że ona przyłeci do mnie, jak ognista kula
I będzie mnie cnotkafa.

Bardos

Więc walcnie uda się.

Stach

Teraz Nacijsana zegnana, pojde do mej Basi
Po wej testni beremnie

Bardos

Tedno slowo jessere:

Powiedz mi, ale szczerze, te wszystkie zaloty
Mlynarki, nie wrniecajaz w twem sercu ochoty
Do zdradzenia twoj Basi?

Stach

Wszak ja zawsze wrzeszere
Niej miez Dorota sciska. #1

Bardos

Ale czasem moze.

Stach

Nigdy.

Bardos

Słowo?

Stach

Przysięgam.

Bardos

Skreśić ci więc Boże
pocrecimy chłopce

Stach

Twi ja nie zgorsze się ktęgo
Ze rzadko widzieć w świecie moza pocreciwego

Spiew

Nie tajemnic jest nikomu
Tak męzowie żonki zwodzą,
Tej nie lubią, co jest wdomu
I cęsto do innych chodzą

#2

Ale też za swoje mają,
 Bo poboczne marmurele
 Tak im głowy przystrajają,
 Że chodzą, nieby danielę

X Tak zarwyceraj bywa w świecie
 Wet za wet, darmo nic nie ma
 Zrób jeden figiel kobiecie
 Ona ci odptaci dwiema.

X Ja więc nie chcę zdradzać żonę,
 Bo chcę, aby mnie kochała
 Aby mnie jednego miała
 A ja tylko jedną, onę,
Podbięta Nie tajwoć it. d

Scena 6.

Wzrost.

Bardos sam patrzy za nim

W tym wieku, jeszcze tylko wrót prawdziwej ery
 u nieskaronej morkina oglądać prostoty.

Pradka para, by teraz kochała się wiernie
 O! jak ich uszczesliwić pragną, bym nieumiernie

Feraz mi jeszcze Basię przekonać zostaje.
Że Stach jest dla niej wierny. Dobry mi podaje
sposób ta wierzba; muszę z nią, pierwszej pogadać
Araby, co też myśli o Stachu, wybadac.
Ale czy mi się zdaje, tak, ona tu bierzy

Scena 7^a

Bardos - Basia

Basia

Czy niema tutaj Stacha! aże się zdyszał

Bardos

Dopiero co tam poszedł.

Basia

A toż się musiata

Znim minąć.

Bardos

Czyż tak tęsknić bez niego nalerij?
Cataś w rnoju.

Basia

Ej! nie to.

Bardos.

Lecz tak biegać szkodzi

Basia

Ale bo Waspan mi wiesz o co mi tu chodzi
 Więc mu się przyznać muszę, mój panie skubenciu
 Poradz mi, bom jest biedna, gryze się przekłzcie
 Dociekłam wej że w stachu kocha się Młynarka
 A że to jest przemyślna i zdradna figlarka
 Możeby mi się kiedy chłopak zabawił.
 Ojż widząc że znami nie masz go u trzody
 Myślałam że sam jeden do wioski powrócił
 Ażeby się z Dorotą poumizgał w przyrody
 I dlatego tak biegła

Bardos

On tu ze mną bawit

Basia

Chyba że tak.

Bardos

Ustaw mi o sobie prawit
Dziękował mi zem gładko odsadit Bryndusa

Basia

BIBLIOTEKA TEATRALNA

Własność Gminy m. Lwowa.

On ci mnie rocha, ale nie spi wej pokusa
Mogł by mnie zdradzić kiedy.

~~1. X~~

Bardos

A gdyby tak byto
Żeby się Stach chciał czasem poumizgat
do niej
Co byś wteu czas robiła?

Infloratem poraz 1. sry w 100 letnią rocznicę
jubileum Wojciecha Bogustawskiego

Teofil Gauski 1890 Styernia 1895.

Trimo

Jamno Baška od nas strom
 Bo juz gorol ra ma gomi
 Gorol ma nozi bozianie
 Hogo rechce to dostanie
 bis { Trimo wic nie uieckajta
 } deprij sig same podvajta.

Raz sig Josia Bartka bata
 Ina gora uieckata -
 Me teri rato z vierchotke
 Myroviča w doł Koriotke
 Pastene sig imiali z dozi
 bis Ne ja crast po gorach nosi -
 Lepta gorol jemieluchy
 Chiaty mi je straci drcowuchy
 A re sate pomnyty
 same sig siatke naknyty
 bis { ~~Poleu tego zatoraty~~ ^{anter z} ^{riemi jako}
 } Bo sig leawie wyplataty ^{anter z} ^{planki} ^{obred sig} ^{tak dla} ^{igran}

Stata Hanna fro nad strumytkem
 Inarwata Jouka bykiem
 A on rato brydkie storo
 Nasrajem narwat ja krowa
 Tevar fotare i nareke
 Ne narysaj bykiemerteka

Nie vien nigdy narlatuom
 A samy madrego
 Nie puzagej biellni tanom
 Inu biednie bliwiego
 Ro jak sig rarem nienda
 Quota sermie gora
 Ne bwa to iadne enda
 zity sermien o stoz

A. * 70

k. 50-54 nie zapis.

k. 54 [w tym 49 luz., k. 50-54 nie zapis.]

21.02.2005

bm

